

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Anden Session.

20de Møde.

Tirsdagen den 5te November.

(Fortsat).

Krieger (fortsat): Jeg vil dog til-
staae, at jeg i den sidste Tid er bleven
noget mere tvivlsom, om ikke flere provisoriske
Anordninger kunde være udstedte af Gouverneu-
ren, end jeg havde nogen Forestilling om. Jeg
er saaledes tilfældigt bleven underrettet om, at
der meget sildigt, nemlig under 30te Juli 1850,
altsaa dette Aar er udstedt en provisorisk An-
ordning for St. Croix om Handelsberettigelse.
Nu seer jeg vel, at blandt de Tilfælde, som
fremdeles berettigede Gouverneuren til at ud-
stede provisoriske Anordninger, nævntes com-
mercielle Forviklinger; men jeg skulde dog troe,
at den ærede Finantsminister ved at meddele
sine Instructioner af 2den Juli 1849 havde
tænkt sig commercielle Forviklinger af en anden
Natur end de, som opstaae ved Handel med
Ug, Syltetsi v. s. v., overhovedet at der
ikke har været tænkt paa de Banfælsigheder,
som kunde opstaae med Hensyn til Markedet
paa Christianstad, men paa det europæiske-ame-
rikanske Marked. Jeg troer altsaa, at det vil bedst
af samtlige Anordninger vise sig, om der har
været overdrevne Forestillinger i den Retning
eller ikke. Det andet Punkt, som jeg for Tiden
endnu blot vil berøre, er med Hensyn til en
Dplysning, som den ærede Finantsminister gav,
forfaavidt jeg var istand til at høre den —
thi jeg hørte den ikke ganske nøie — derefter maatte
jeg troe, at der var givet en Art foreløbig
Stadfæstelse med Hensyn til Hovedloven af
26de Januar 1849. Hvis det forholder sig
saa, da kan jeg ikke andet end gjøre op-
mærksom paa, at man dog vistnok er inde
paa en mislig Veie. Først foreligger en pro-
visorisk Anordning, der trænger til senere Stad-

fæstelse; nu er der ikke sat nogen bestemt Tid,
inden hvilken den skal stadfæstes, saaledes som
med Hensyn til foreløbige Love, udstedte af den
danske Regjering, som efter Grundloven skal
forelægges den første sammentrædende Rigsdag;
men, hvis man giver foreløbig Stadfæstelse af
en foreløbig Anordning, saa skyder man der-
ved aabenbart saameget længer det Tidspunkt
ud, da der kommer en endelig Stadfæstelse, og det,
kan jeg ikke nægte, forekommer mig at være en
mislig Sag. Det kan jo gjerne være, at denne
Mislighed er begrundet i Forholdenes Natur,
begrundet i de Banfælsigheder, som kunde være
forbundne med at erhverve de fornødne Dplys-
ninger i betimelig Tid. Men herved kan jeg
dog ikke lade ubemærket, at der nu dog ikke
gaaer saa lang Tid hen til en saadan Post-
forbindelse med Vestindien; der gaaer jo ikke
saa overordentlig mange Uger, inden man kan
faae Svar paa de Breve, man maatte skrive;
sætter jeg 8 à 10 Uger, saa er jeg vis paa, at
man sætter Tiden rundelig. Saaledes maatte
man vel i den Tid, som er forløben, have
kunnet faaet de Dplysninger, som man vilde
have fra den Embedsmand, man der har ind-
sat, for derefter at kunne tage sine Bestem-
melser.

Finantsministeren: Jeg troer ikke at
have brugt det Udtryk, at der er givet en fore-
løbig Stadfæstelse paa Arbejderreglementet
med hvad dermed staaer i Forbindelse; Regje-
ringen har ikkun, da man ikke fandt det skiftet
til at forelægges H. M. Kongen til definitiv
Stadfæstelse, og da man paa den anden Side
ogsaa fandt det betænkeligt at sætte noget
Andet istedetfor, efter de Dplysninger, som fore-
laae herhjemme, og medens Regjeringscommis-
sairen ikke kunde undvære en Udtalelse af sin
Konge om sin Færd i det Hele, indskrænket
sig til at udvirke et allerhøieste Rescript, hvori